

Митасиу "Стамбул"
Мур

ТАКСА ПЛАТЕНА
Броеве 109 и 110.

Година III.

Плевен, 17 февруари 1923 год.

ЗЕМЛЕДЕЛСКА ЗАЩИТА

Урежда редакционен комитет. Излиза всека седмица.
Орган на сдружените земледелци в Плевенския окръг.

Селянино, помогни си сам, за да ти помогне и Бог.

Приемат се всекаква вид обжаления на цени много умерени.

Земледелци, съюзевайте се!
В сдружаването и кооперационното спасение и сила.
Абонамент
Година 25 лева.
Един брой 1 лев

Сржбни известия	20 лева
Сржбни обожни	45 лева
Венчалия обявления	40 лева

ТАКСИ ЗА ОБЯВЛЕНИЯ:	
На синдикати и кооперации по 40 стотинки на дума. На търговци, индустриалци и други по 3 лева на квадратен сантиметър.	

На съдебни пристави, финансови и други учреж., на постоянната комисия, 1 лев общините и училищни и-ва по 70 ст. на дума.

Кого ще оземлим?

Създадения закон за „Трудова Поземлена Собственост“, по-скоро да се раздаде определен тип ступанства на всички, що покват земя и влагат да им бъде дадена, не в началото, като проект, а прави впечатление, че не изиграе идеално своето еднозначение.

За да излезе той в тая си най-по-идеална форма, в която го имаме, причините не само в доброто или лошото на народното събрание. За това има доста причини, които за сега с закон не могат се поправи, а има такива, които никога не могат се поправи.

Този закон, който се предлага, за дълго ще се използва в тая му форма, в която е създаден, до като земя, на която се взема вземане, свикват да върват, че не да им се взема, а на онези, на които се дава, повярват, че им се пада, могат да вземат, работят и самоизпълняват. В приложението му обаче, покрай всички дефекти и изживявания, възникнахме се на такива, които откриват въпроса — дали най-отнасно вземаме, когато трябва?

Даваме где повече, где по-малко и нуждающите се все доволни, защото управялата държавна партия и толкова им е давала, а са вършили всичко, да им се вземе и това, що са имали. Радват бедните оземлени семейства дадената им земя и влагат любов и надежди труда си в нея.

До тук добре. Някой обаче не се замисли да се намерят начини, по които тези бедни хора най-леко биха могли да изплатят раздадената им земя. Последните нареждания гласят, че земя ще вземат само ония оземлени земледелци, които предварително я платят, но кои са те, които ще могат да я платят? Немащи земя до сега, те не са имали, следователно и средство за прехрама и печалби. И когато речам: „Земя без пари не даваме!“, дали не ще оземлим онези, които ще им дължат суми с тежки лихви и с това ежегодните приходи на дадената земя ще отиват само за лихви в ръцете на ония, които взеха по-рано собствената им такава? По тоя начин бедния не ще ли се радва само на земята и труда, а хищника на ежегодните приходи? Косвено ще да се разбере, че ние оземляваме република, а не земледелци и в такъв случай закона от „Трудова Поземлена Собственост“ е добива форма на „Лихварскорепубликанска собственост“. Ето защо е необходимо, министрите на Земледелието, в съгласие с тоя на Финансите и другите, какдето трябва, да се нареди шото за онези, на които по тоя закон се дава по някой декар земя и нямат свои пари да я изплатят, да се уреди изплащането по начин такъв, шото да се гарантират приходите за оземления.

Промяната в кабинета.

На 8, 9 и 10 т. м. бяха извикани в София на заседание върховният Съюзен Земледелски Съвет. Пред последния г. Стамболийски е направил доклад и е поискал да реконструира кабинета. Съветът е дал съгласието си, като е наговорил с президентството на бъдещият земледелски кабинет пак г. Стамболийски. От кабинета излизат министрите Д-р Райко Даскалов, Марко Турлаков, Константин Томов и Христо Манолов.

Опразнените от тях министерски места за сега не са попълнени, а е предоставено на другите министри временно да управяват и овикантените министерски места. Върховният Съюзен Съвет е изключил от съюза трима от излезлите от кабинета министри, а именно: Марко Турлаков, Константин Томов и Христо Манолов.

Тази промяна, на кабинета и изключване от Съюза на тримата досегашни ми-

нистри, по мотиви които още не са напълно и в подробности известни на всички сдружени земледелци в окръга, се посрещат с недоумение от поголемата част на сдружените земледелци в Плевенския окръг. Тази операция, която и да е била необходима, се отразява болезнено в душата на всички ни.

Чистенето, обаче, на Съюза равно или казано, требаше да се започне. Началото вече е положено. И ние сме уверени, че между многото виновни, ще пострадаат и някои невинни, но в края на крайщата гяждото, мъжкото, интригантското и всичко онова, що е дошло в Съюза, не по идеята побуждения, ако не даде, то утре или други ден, ще трябва да се изхвърли из съюзните редове. И как опасността за съюза е много голяма.

Ето защо ние съветваме спокойствие в тия съдбоносни за Съюза и България времена. Нека сдружените земледелци в окръга не се дразнят от това, шото е ставало, **нищо нжк да върват на многото лжжи**, които ще чуят около промяната, станала вече в кабинета.

Не бива да се отчайваме и да прекланяме глава, защото това ще окуражи нашите противници. Хора с сломен дух, не са годни за борба. Нека смело посрещнем станалото и да останем горди, че сме носители на светли идеали.

Прочее, да живее единният и цялостен Земледелски Съюз! Да живее земеделска България!

Съюзен живот.

Резолюции и дописки.

РЕЗОЛЮЦИЯ
на Никополската околийска земеделска дружба в заседанието си през ноември 1922 год. в с. Дебово.

След като послуша делегата на Лозипската земеделска дружба Ангел Високов, който е един обстоен реферат описа старото лозарство, начините по засаждане, обработване до идване на филуксера в нас, а също и новото лозарство с мъжкотиите, които е скъпководено възобновяването, огромните разходи които са нужни по гледане, а

така също и тежкия данъчен товар с какъвто е обложен производителя и кто взе предвид:

1. Че за да се посади ново лозе облагородено върху американска лоза — дивечка е нужно минимум 5000 лв.
2. Че за издръжка на 1 декар лозе (копан резане, пръскане и др., е нужно най-малко 1500 лева.
3. Че държавата е облажила 6 пкти новото лозарство, а) акциз на виното б) също на джибрите в златни пари в) също на винената кал г) акциз на развалено вино което се вари на ракия д) подоходен данък и е) право на общините да облагат до 30 лева декара.
4. Че нивоя друга култура от земеделското производство не е така прекомерно обложена.
- 5) Че за поопрение на новото лозарство, Държавата разходва ежегодно големи суми, а е облога в форма на акциз и др., клоии да същепе тази култура.

РЕШИ:

1. Протестира най-енергично пред господина Министра на финансите, за не поощрениия данъчен облог който ужасно тормози и спъва лозарите в България, като го замолва да облекчи положението им и определи или само акциз да се взема от производителя, или само подоходен данък приравнен с другите култури.
2. Моли г-н Министра още тази година и за в бъдеще, крайния срок за изплащане на акциза да бъде определен 1 септември следната година, и до това време да се събира без глоба.
3. Калта която се добива от виното при варене на ракия да се освобождава от акциз.
4. Също и разваленото вино което се вари на ракия.
5. В случай че се възприеме акциза, то нека джибрите бъдат приравнени с виното, а не да се облагат в злато — пари по курс.
6. Моли, парламентарната земеделска група, да се занимае с настоящата резолюция и настоя пред респективния министър да удовлетвори справедливите искания на лозарите.

7. Настоящата да се публикува в вестниците „Земледелско Звие“ и „Победа“.

Председател: Хр. Георгиев
К.делов.: Борис Н. Палиев

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Днес 12 януарий 1923 г., **Летнишката Земеделска Дружба**, в друженното си заседание, при 300 редовни членове, по случай предстоящата избора за окръжни съветници, покрай другите въпроси, сложени за дебатирание, се занима и с тоя по съдебното виновниците за народната катастрофа. Разгледан законопроект, тъй, както е внесен в брой 46 за съюзния орган „Земледелско Звие“ член по член, въпросния законопроект получи пълно неодобрение. С него, като че ли се гонят целта да се отвори широк проход за осъществяването на правата от мрежата на правосъдието на тия, които народа, охуления и измъчен народ, отдавна осъжди и на вратовете за които висят табелките с заслуженото прозвище „народни погромджии“.

И питаме се ние: „Защо са тия заседания, тия коронни съдили, тия адвокатски записки? Къде останаха **решенията на два велики (16 и 17) народни земеделски конгреси?** Където на господина министра Р. Даскалов на „**Морно поле?**“ И още кой? „Ами?“ Забравете страха от Пловдивските палачи! Наказана ли е шото Гърция? **Не сме ли ние господари на собствената си страна?** Пжк най-сетне кой наказва **сджитите народни** във Великата Френска Революция? Ако трябва да се освободят старите грешници, тогав **а ла бонйор** пуштете ги. Тогав ще знаеме, че ние сме си виновати за всички злощастия, че **черните забрадки** сами пратиха синовите и мъжете си да мрат на Македонските чукари и Тракийските поля, че сами ние се вмъкнахме в Германския ярем и доброволно услужихме на Бисмарковия завет „**драг нас остенде**“ ... и пр. и пр. ...

Решихме:

1. Настоятелно **искаме отгвърляне** законопроекта и сегашната му редакция;
2. **Искаме** изработването нов законопроект за **истински народен съд**, с кжса,

без протакания и шикалкавения процедура, за да се даде час по скоро възвездие на народа и заслуженото наказание на погромджите и продажниците народни;

3. Напомняме на постоянното присъствие на Б. З. Н. Съюз и Господа Министрите, че **държим точна сметка** до колко Вие се вслушвате в **народната воля** до колко изобличавате **неговите** решения в конгресите и дружбите и клетвите Ви на Марно Поле.

Настоящата се изираща на Постояното присъствие на Б. З. Н. Съюз, за сведение и на вестниците „Земледелско Знаме“, „Младежко Знаме“ и „Земледелска Защита“, за печатване в един от най-скорошните си броеве.

За дружбата: комисията избрана в същото събрание С. Липев, Цв. Василев, Кр. Ботев, П. Р. Попов и С. П. Василев.

Дол. Дъбнишка
Земледелска Дружба
№ 15.
14. II. 1923 г.
с. Д. Дъбник.

РЕЗОЛЮЦИЯ

Днес 12 февруари 1923 г., Долно Дъбнишката Земледелска Дружба в извънредното си заседание подложи на разглеждане въпросите от вътрешен политически характер създадени напоследък от предизвикани причини за реконструкция в кабинета и след като обсъди и разгледа всеотрясно тези въпроси, констатира, че по необходимост реконструкцията е наложителна още повече като се взе предвид и поведението на наши съюзни другари, които заемат важни постове в организацията ни, че с свои език и държанието **особено на последък след реконструкцията** виждаме наострени апетитите им за капитанство с което целят може би за разкол в неделимния единен граничен Земледелски Съюз, констатирайки това и виждайки опасността за

съюза, единодушно решихме следното:

1. Вменяваме в дълг на всички наши съюзни другари да държат с най-голема строгост за **сцеплението** на съюза.

2. Всички онези, които с своята хлабавост и негласно държание пред обществото целят разколничество в организацията заявяваме, че ще ударят главата си в гранитната скала на земледелския съюз.

3. Апелираме към всички сдружени земледелци с най-голяма якуратност да следят за поведението на всички наши другари, които създават положение за разцепление на съюза — да ги сметат най-големи наши врагове и им се отговори с тая мерка с която **отверваме на нашите политически противници.**

ОТ ДРУЖБАТА.

Кои са грабителите!

Редакторите от „Северно Ехо“ в брой 4 от 24 януари 1923 г. под наслов „Кои още не самирасали“, „опасна игра“ се провакват:

Че населението в Никополенска околия, което по народност са ромъни, са били правили бунт срещу България, и че имало между тях по събудени, които са минавали за благородни ромъни и са били агенти на ромънското правителство.

Това понеже знаем, че не отговаря абсолютно на истината, ние каним редакцията на в. „Северно Ехо“ да покаже по именно, кой са агентите и в кое село от Никополека околия е имало бунт срещу България, или това са само шантажи на изкуфеалите блогари около редакторите в „Ехо“, които не мислят вече за отечеството, а те гледат на всяка цена да предават своето пред възмущения свят, като искат на ново да развалят добрите ни съседски отношения с Ромъния,

които не отдавна по Добруджанската граница се изгладиха, подпалени от все такива „шантаджисти“.

Това вече е явно предателство от страна на блока, за което каним господина министра на вътрешните работи да поиска обяснение от редактора на „Северно Ехо“ защо всева смут между населението и ержно обижда героите от „Добро поле“, които воюваха през всичките войни и страдаха наред с всички братя българи.

с. Мъгура, 1. II. 1923 г.

Кр. Маринов.

Г-н редакторе,

Моля да се даде място в колоните на вестника следващ отговор за писаното по наш адрес в в. „Северно Ехо“ бр. 4 от 24 I 1923 г., че сме били, убили, ограбили и пр.

Ето истината по това: Сяка богу до днес в селото Мъгура, нито едич нема бит или убит, бил той блокар или какъто ще да бъде заради изборите, а предизвиканите ни обвинения от в. „Северно Ехо“ са съвсем неверни и не отговарят на истината, за което автора ще отговаря пред съда. Драскача от в. „Ехо“ казва, че примерния А. Бърсанов, бил бит из засада, за гдето е раздал конституционни бюлетени на самия изборен ден, това обаче не е истина, защото всичката тая гуртутия с която блока иска да прикрие неуспеха им в Никополенска околия, е станала след избора и не заради раздаването на бюлетени, а те Кочанови с Бърсанов, като съдружници — рибара са се карали заради една лодка, че единия бил я взел без предварителното разрешение на Бърсанов, заради което Кочанови, понеже са бити и освидетелствувани от лекар, завели дела на Бърсанова.

с. Мъгура, 1 II 1923 г.

Опри М. Пуев.

Пред. Землед. Дружба.

По облагането с данъка върху общия доход.

Жителите на с. Ясен, Плевенска околия, с едно обширно писмо до председателя на окр. земеделска дружба и редакцията на вестника, се оплакват от непоносимите им данъци върху общия доход за 1921 година, като заявяват, че това са просто непосими за плащане данъци и молят компетентната власт да изпрати един от своите чиновници и заедно с общинския съвет да се провери това облагане, като се направил една проверка за да бъде спасен фактически закон за данъка върху общия доход. Понататък в писмото си — молба, Ясенци с възмущение протестират против неправилното облагане и заявяват, че са станали жертва на адвокати и пропенописци, които за една жалба до финансов началник, им вземат и последната стотинка.

Не веднаж в колоните на вестника ни са печатали маса протести по повод неправилното облагане върху общия доход, но като че ли никой още не е чувал нищо за тия претести, или пък желанието да бъдат оправдени тия „грешки“ — липова!...

Не бива да се пренебрегва всенародното желание, защото този, който от ранна сутрин до късна вечер на открито прае с пот на челото изкарва своята прехрана, той трябва да бъде чул от този, когото храни... **И нека не се забравя, че тжрпението не е море да се отлива, а е чаша, която прелива.**

Народния театър е горял на 10 того. Той запазил във време на поставление на пиесата „Гевева“. Загубата от това България е голяма.

Компетентни лица съобщават, че за възобновяване Народния театър ще дават потребни най-малко 50,000,000 лева.

На 14 того зарезана Плевен бе отпраздаван с леми веселби.

Юбилей на Левски който щеше да се отпраздава най-тжржествено на того, е отложен за неопределено време, поради изгарването на Народния театър.

Венчани. На 21 януари г. г-н Никола Ганфилов село Батуци, Ябланска околия, се е венчал за г-да Мелерия Томова.

А на 4 того, г-н Димитр Томов от с. Добревци, то от Ябланска околия, се е венчал с г-ца Мария Василева. И на двамата младоженци комулвал нашия добър другар от с. Добревци, г-н Никола Белев.

Ябланската околийска земеделска организация чести на щастливите младоженци младите им булки им пожелава да прекарат весело щастливо семейният си живот.

И двамата младоженци сдружени земледелци.

Редакцията от своя страна ти им честити и им пожелава да живеят весело и щастливо джати!

Плев. окръжен инженер — бюрократ за водоснабдяване.

ОБЯВЛЕНИЕ
№ 319.

12 февруари 1923 г.

На 28 февруарий г. г. канцеларията на Плев. окръг на постоянна комисия, в часа след обед, ще се произведе тжрж по доброволно събиране, — за доставката една другърлена строителна

ХРОНИКА.

На 12 того Народното Събрание е подновило заседанията си. Варна се, че до 20 г. м. то ще бъде възтурсено и в края на март г. ще имаме нови избори.

Георги Кочев.

НА КЪДЕ?

„След пчела — на мед, след муха — на смет“.
(Народна поговорка).

Отворете картата на стария свят. Пречарайте лъните, по които са били насочени от векове военните политически и икономически усилия на народите, населяваща Европа и там ще стане най-малко ясно, в какви противуположности са попаднали тия народи.

Докато континенталните държави за се стремели в посока най-прева към Африка, Азия и откритите и свободни морета — Англия, като владее Габрелгар, Суей, Индия и ред още твърдини по тая линия, е поставяла в зависимост и затрунения всички други, което пак ги е карало да се събират в отделни групировки и в резултат имаме едно въквно изгребление на човешкия материал и унищожение народните богатства — материални и духовни, групия през тия и предшествуващите векове, с неимоверни усилия от десетки поколения и за резултат имаме запазилите интересите само на една нация — Английската.

По тая начин, вместо плодотите на културата да бъдат употребени за достигане преките

цели на човечеството — съвзражениговувания на човека чрез поколенията, до степен на идеал — цели поставени на това човечество от самото битие, ний виждаме, че тия плодове се използват само да се измиолят начини за унищожение на човека и неговия наод — в широка смисъл на тая дума, а от там и се пречи — като че ли целно, на всичко добро и възвишено.

И ако ще има нещо, което ще трябва да подчертае историята на далечното бъдеще, с дебатага линия на безумието, то с това, че **те** — водачите на народите — „мъдрите и достойни синове на човечеството в 19-й и 20-й векове, са били достатъчно безумни, ва да могат още спокойно да се такуват, като културни човечи, вместо с детинското си име: **велики грандомани и съвжршенни глупци.**

От тая вид „величия“ и „сжвжршенства“ са били и нашите водачи в миналото.

Ако далеч надминаващите ни по култура и големина нации, като Французката, Германската, Италняската, Руската и др., са

биле само жалки кукли в това „юдинско хоро“, устройвано от Англичаните целно — за своите интереси само, то какво сме били ний българите — с важнедала култура и сравнително нищожни по количество?

Застанал, пред четиридесет и пет години, на чело на управлението ни един цар, с заслещиоца всичките му добри качества грандомания и подпомаган от държавници, с **култура равна на тая на древните татари** и бележисти по своата **кржгла безхарактерност**, ние бехме едно жалко кукле, което бе газено и смачквано в това „юдинско хоро“ не само от събитията, а и от самите играчи.

И днес, пржнат на земята, с извочупени кости, превит гръбнак, с откъснати части от телото и запаметен, българокия народ, лежач в джлота на пропагата на живота, се огледва на всички страни и протяга ръце за помощ към ония свои синове, които се смятат достойни и каджрния да му помагат.

Ще оскуеем ли да се опомним, да се изправим на крака, да излезем от пропагата, в която сме не до наша вина и с своя смислен живот да бъдем полезни на себе си и на другите, в стремежа за достигане преките

които ни е поставило самото битие?

Ето въпроса над въпросите, който трябва да си постави всеки един българин, който има по годе съзнание на дълг към рода си.

Българското племе, макар малко на брой, но силно по дух, има всичкия шанс да превъзмогне трудностите на живота и, подредил се в правия път, да врачи с достойнство към културата и прогреса.

Но за да се достигнат тия цели, трябва да се изберат прави пътища.

Пребродете миналото на нашия народ, но не с цел да тжрренте виновни, а с цел да извлечете поука, Вий ще дойдете неминуемо и бързо до заключението, че дейността на нашите държавници от близкото минало, по резултат е била винаги като тая **на рака, който си е поставил за цел да заприщи бжрзея.** И преди всичко непознаване себе си и напната нескромност, са били причината за всички народни нещастия. Притурете при това поманатите „култура“ и „характерност“ на тия управници и Вий ще трябва да се чудите, как ще оме могли да се запазим като нация.

* * *

Българското племе като малко числено, трябва да се откаже играе ролята на велик фактор живота на човечеството, защото тая роля, преди всичко, му е по силна. Нация път не може бъде отделен от тоя на нам близки племена — близки и по кръв и саседство. Грамадите трудности на живота ний българите можем да превъзмогнем само скратничесво с всички ония, които ни са близки по сждба. Това пък скратничесво предпоща такива политически форми отношениа между нас и нашите сжседи — скратници, които не свжрзват до степен сдвжване. За да можем, обаче, тази общност да не бъдем погнати и заличени като нация, трябва е отделните личности нацията да бъдат така подготвени, че да могат с успех за себе си да се противопоставят всички цели и случайни желания. А ще са подготвени са тогава, когато всека отделна личност е достатъчно, ако не по пжлно, **издигната умствено нравствено и независима материално.**

Ето кое требваше да бъде съзнатата от нашите държавници миналото. Ето към какви цели требваше да бъдат насочени

с ефект 600 л. на м., особена да се движат и моторно, и втора, едножрлена, с ефект на м., за ржчно движение да са здрава конструкция, снабдени с смърчови черва, цедилни кошници и метални части — да са комплектни, да работят за работа. се предпочитат офертите конкурентна озвен по конструкция, но и по доставката. правоучастие в търга, залог от 5% върху гантата цена, ще трябва представи изображение и описание на предлаганата уред.

От Бюрото.

Селско телегр.-пощевска и телефонна станция.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1105.

Селската телеграфо-пощевска и телефонна станция, че употребението на ценските марки „Бау“ до 30 ст. 1.50 лв., 2, лева е валидно до 15 март н. г., след тая дата, цената кореспонденция на пощенски марки не се дава ход.

Плевен, 13. II. 1923 г.

От станцията.

Селско Общинско Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 227.

Общинското сел. общинско управление обявява на интерес се, че на 1 март 1923 от 2—5 часа след обед, в сградата на общинското управление ще се произведе публичен търг, с скратен срок, за закупка на общински машини „Интисапа“ и „Крива“ за времето от 1 април до 1 април 1924 год. начална цена 20000 лв. „Интисапа“ и 500 лева за „Крива“.

10% върху първоначал.

ка, като след възлагането на условията върху наддадена-

и усилията на нацията. това не бе до сега, то да не бъде и от сега преди всичко **умствено** трябва да бъде всека личност. управителите на миналите дни Ви заявяват с една самоувереност, че те са гени и са направили **всичко** и **требвало** в тая работа Ви привеждат статистика че у нас грамотността е от 85%. С това те сами казват, че или не знаят грамотен човек, или с тая дума се опитват да замажат в наивните. Може би, казват, че она, който само **са подписе името вжрицата**, без да разбира последици носи тая му грамотен. Ами я мислете: да управници от миналото вземат процент от тая „85“ да разбрат опова, що ченете ли вий скантални на твърдите, че те са по-малко грамотни, или вий, предлагате на банкери, лихвари, адвокатите, считате, че щом кой нещастник може да ви дава вадия капан — по-малко не му е нужно грамотност. Па и Вий немалко интерес той да знае повече.

Годишна равностметка

за положението на сметките на кредитното кооперативно сдружение „Напредък“ в с. Мржвица, Плев. околия на 31 декември 1922 г.

Наименование на сметките	ОБЩИ СУМИ		ОСТАТЪЦИ	
	Приход	Разход	Актив	Пасив
Каса	—	59090 29	59090 29	—
Заеми на членовете	11835 55	40635 55	28800	—
Движими и недвижими имоти	159	2867 50	2708 50	—
Общи доставки (стоки на лице)	426930 30	424037 56	—	2892 74
Делове в сжови и централи	—	1500	1500	—
Делов капитал	6700	—	—	6700
Членски вноски	2551 90	1010	—	1511 90
Резервен фонд	4516 30	—	—	4516 30
Фонд за общоползени начинания	14958 70	—	—	14958 70
Срочни влогове	8156	7156	—	1000
Спестовни и безлихвени влогове	8275 15	—	—	8275 15
Дълг към Б. З. Банка	52903 90	7503 90	—	45400
Печалби и загуби	15816 36	15816 36	—	—
Разни пасиви	9846 65	3002 65	—	6844
Всичко	562699 81	562699 81	92098 79	92098 79

Сметка

За печалбите и загубите на 31 декември 1922 г. на кредитната кооперация „Напредък“ в с. Мржвица, Плевенска околия.

ПЕЧАЛБИ наименование на приходите	СУМА		ЗАГУБИ наименование на разходите	СУМА	
	лева	ст		лева	ст
Лихви, и глоби от заемите	2452	—	Лихви на срочните влогове	30	50
Такси	120	—			
Печалби от общи продажби	4932	05	Лихви на спестовните влогове	119	15
Печалби от общи продажби на произв.	7890	81			
Учредителни разноси	75	—	Капитализирани лихви на дяговете	400	40
От изправление на грешки	346	56			
			Капитал. лихви на чл. вв.	48	20
			Сжбрани лих. по заем. отп. към сж. год.	658	—
			Заплати на перс. и присл.	9408	—
			За наем. отопл. и осветл.	1870	—
			Капцеларски	342	30
			Погашение на имотите	159	—
			От изправление на грешки	493	75
			Разни	1926	40
			Чиста печалба 360*63 лв. се разпределя:		
			Към резервен фонд	324	63
			Фонд общ. начинания	36	—
Всичко	15816	36	Всичко	15816	36

с. Мржвица, 31 декември 1922 год.

Управителен съвет:

Касиер-деловодител: Н. Савов.

Председател: А. Вжлов.

Членове: { Н. Савов
Свещ. Д. Николов
Ив. Василев.

Контролен съвет:

Председател: М. А. Миксацев

Член: Л. Ив. Томсв.

та сума. Разноските за публикация, гербов налог и др. са за сметка на насметелите.

Чл. 125 от закона за бюджета, отчитаността и предприятата е задължителна за конкурентите.

Кмет: Р. ВЖЛЧАНОВ.

С-Бирник: ТР. ВЖЛЧОВ.

Държав. Сред. Спец. Лозар. Вис. Град. У-ще — Плевен.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 238.

Известява се, че дирекцията на у-щето ири да закупи по добро-

волно спазаряване за през течението на м. март т. г.

около 5000 кгр. хляб.

Общата доставка е за около 30000 лева.

За правоучастие се иска 5% залог.

Желаящите да го доставят, да депозират офертите си устно или писмено пред назначената за целта комисия най-късно 26 того 4 часа след обед.

Посемните условия са задължителни и могат да се видят всеки прикметен ден в дирекцията на горното училище.

гр. Плевен, 12 II 1923 г.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА.

ОБЯВЛЕНИЕ № 269.

Обявявам на интересующите се, че на основание изплатителния лист № 3389 издаден от I Плев. Мирот Сжд на 27 септември 1920 г. в полза на Александр П. Мокрев, от с. Биволаре, против Неделко Дачев от сжщ. село за 1000*85 лв., на 21 февруари 1923 г. ще продавам в канцеларията ми на публичен търг следуюция дължников движим имот: пет овце сагмалци разноцветни оценени за 200 лв.; Една черга нова разноцветна дълга 2 метра широка 1 60 м. оценена за 200 лв.; Една черга полуехта, разноцветна вланена дълга 4 м. широка 2 метра оценена за 300 лв.; Една бела дреха, долтанка, оценена за 100

лв.; Тридесет метра платно което бележено оценено за 300 лева.

гр. Плевен, 9 II 1923 год.

И. Д. № 1139 от 1921 г.

II Сжд. Пристав: С. Велинов.

ОБЯВЛЕНИЕ № 379.

Обявявам на интересующите се, че на основание изплатителния лист № 5235 издаден от Плев. Окр. Сжд на 25 март 1922 г. в полза на Марийка Лачова от с. Тжрнево, против Вжло Бочов от с. Крушовица за 14900 лв., на 16 март 1923 г. ще продавам в с. Крушовица на публичен търг следуюция дължников движим имот: 1) Два вола за 10000 лв.; 2) Една крава с теле женско за 4000 лв. гр. Плевен, 15 II 1923 г. И. Д. № 355 от 1922 г. I Сжд. Пристав: Йор. п. Кржстев.

Продава се парна

вжршачка с локобил

система „ЕЛЗО МАГЯР“ 5/8 к. сили. Малко употребявана. Цена износна. Споразумение Бр. Маричкови и Сие с. Мржвица (Плевенско) 1—3

Продавам:

облагородени лози с здрава и гладка слойка, добри корени и лотораст от сорт „Мончикола“ сже сортирави грозда: гжмза, памид и др.

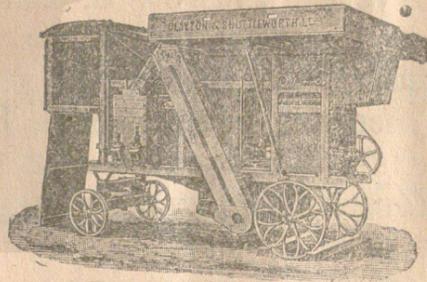
В. ХИЧКОВ

с. Горно Павликени, Левчанско.

Клонжт на фабриката за землед. машини

Хофхер - Шранц - Клайтон - Шутлевоит

Акц. Д-во гр. ПЛЕВЕН (сжр-пазар)

Сжобщава на интересующите се г. г. земледелци, че почнаха още от сега продажбата за сезона 1923 год. всички големи и видове парни и бензинови вжршачки гарнитури: най-нов модел, шинести сжтрешен апарат за меката и дребна слама от най-големи размери до най-малките — 710 м. м. барабан; сжщия вид и размери без апарат; зжбни вжршачки. Готови мелнични постаменти. Голем склад на разни земледелски оръдия и всекакви вид резервни части.

ЦЕНИ И УСЛОВИЯ ИЗНОСНИ.

ни „те“ се показаха като ненадминати в зяините и влобата си към тоя, с винаги гол гжрб и мокри крака народ.

Но дойде ден, че горчилата на войната прежлниха чашата на търпението и дивния по своята търпеливост български народ, с пълно сжзнание, че вжрши велик подвиг за благо на бъдещите поколения, трагна от брега на Охрид и Добрян, та чак до Марица, да иска сметка от дегенератите на своето племе.

Тя последните, уплашени от надигналата се стихия, която идеше да ги помете, се парализираха. И викаха на своя бог — Вилхем: спаси ни, спаси ни...! И стана най-големия позор, който не бе изжршван до тогава на света — срещу титавите на един народ, по исканията на изродите на сжщия, бех насочени чужди топове, чужди картечници.

Тук куршумите пробиха техните тела, изтече техната кръв, сломиха техните мишци, но не и техния дух. Минете в потайните часове на ноца, по полето на Владая — Горна-бана, София и Вий, ако имате откровението на българския гений, ще видите сенките на тия титави, ще чуите техния глас и ще проумееете: те скитат неспокойни и чакат да

видят, дали тия, за които те умреха, ще продължат техното велико дело. И те са скромни. Те не искат отплата; те не подигат изжлнения дълг до степен на подвиг; те имат само един завет, едно желание: всички бжлгари да обикнат рода си толкова, колкото са го обичали и те“.

Техния дух окрили призиваните. Днес имаме онова, което дяго немяхме, и което отдавна трябваше да имаме: — на чело на управлението на нашия народ стои едно правителство, което работи по вджжновението на тия титави и което има само една крайна цел: благо на българското племе.

При наличността на тия факти от миналия живот на нашия народ, при ясно очертаната насока на нашето бъдеще; при факта, че всеки нов ден ни носи изненада, всеки съзнателен българин трябва да си зададе въпроса „Накъде“. И при отговора на тоя въпрос трябва да се отнесе строго критически, защото народната мудрост казва:

„След пчела на мед“.

„След муха на... смет“.

И благодарение на тая именно 85 процентова грамотност и така грамотни, както Вам изнасяше, Вий бехте успели да напълните Вашите лихварски тестери с имената едвали не на всички селяни и малограмотни граждани. Вий бехте оставили свободни само толкова от тях, колкото беха Ви потребни за „логофетници“ — машини при извещдането живнените содове на синовете на вещиния народ. И като казвам това — „синовете на Вашия народ“ — у мен се поражда сжмъчение: дали Вий сте синове на тоя народ? Защото, факт е, че Вий не се грижихте за тоя народ повече толкова, колкото се грижи добрия стопанин за своя работен добитък и се грижихте за тоя народ много по-малко, отколкото за Вашите салонни кученца, които Вий отглеждахте за противоестествените нужди на Вашите развратни жени и джщери. И казвам: „не са те бжлгари... Те са чужда кръв, чужда плжт — чуждо семе са те, или... или плжт това са дегенератите, изродите на българския народ“.

Иначе не може да се обясни, как един екземпляр, с всички видими форми на човек, може да владее десетки хиляди декари земя, а много негови сжселани и сжграждани да немаат поне една

престилка земя, за да посеят малко лук и картофи за храна на своите нещастни деца. Как един подобен тип може да притежава палати от по няколко десетки стаи, а маса семейства се свират в куштори в земята и в подземията на големите градове. И повтарям: „Това са сжщически дегенерати на своето племе, или... или чуждо семе“.

* * *

Но като се вглеждаме в най-близкия наш политически живот, ний с радост виждаме, че звездата на нашия народ не е угаснала.

Поведени от безумни управници в ред безсмислени войни с нашите близки и по кръв и по сждба сжседи. Бжлгарския народ прояви качества, за които бе адмириран сжрдечно от целото човечество. Но не бе годна, не бе две. И то какви години?! Ако в нормалните години те — нашите „гениални“ управници се задоволяваха да изнасят ежегодно товари злато от всеко село, сжстояше се от стотина сжлупени и изпокъртени кжци, без да дават каквото и да било друго, освен да пращат по един два доскади, които, с редки изключения, беха образец на мжрзел и разврат, то в тия години на вой-

НИКОЛА ЦОНЕВ.

Цвеклопроизводители,

Джлг другарски, джлг човешки ни е да Ви напомним още веднъж за Цвеклопроизводителния Сюз. Вам Ви се съобщава с окръжно № 689 от Синдикалната централа решението на цвеклопроизводителния конгрес, който стана на 28-29-30 януарий т. г. в Търново.

В допълнение на това окръжно на централата, издадоха се позиви от синдиката „Сноп“-Плевен.

В това окръжно и с тия позиви даде се отчет за конгреса и се изложи целта на сюза на цвеклопроизводителите.

С този сюз се гонат следните цели: 1) да се повиши цената на цвеклото, от което ще се насърди и увеличи производството на захарта в България и 2) с намаление на вноса на захарта, ще се изнасят по-малко златни пари от държавата, а с това се увеличава националното благосъстояние, — следователно и цената на лева ни се увеличава.

Другари цвеклопроизводители,

Като Ви съобщаваме горното, джлжим да Ви дадем една точна сметка за цвеклото и борбата.

Фабрикантите на захар и техните мръснии и подли към народа си палета --- калаузите им, разчитат да имат успех в тая борба, защото още мислят, че народа не вижда и не схваща техната подла роля и не вижда мръсните им души. Когато някои от тях се изправи пред Вас да Ви говори в своя полза, погледнете го в очите и ще видите неговата гузност. Тогава обхрнете му гърба си и го отминете с презрение --- него и рода му. Защото тем не им е жал за вечно трудящия се селяк, който винаги е с гол гърб и мокри крака. И знайте едно: тоя калаузин --- изрод на своя народ, когато Ви убеждава да дадете цвеклото си нему, той не мисли, че вашите деца са боси и недояли, а си прави сметка каква комиссионна ще получи от фабриката. Па какво му дава фабриката? Едва ли той не прилича на оня, който продал брата си за паница леца. И попитайте тия подли души --- калаузите, чий са тия захарни фабрики в България, които струват десетки милиарди лева --- на Буровци и др. ли са, или са ваши и на вашите жени и деца. Това богатство е ваше. Те само са го откраднали от Вас. И ще оставите ли да бждите още крадени или ще смажете главите на змиите --- калаузи и ще пречупите ржцете на крадците --- фабриканти?

Цвеклопроизводители,

Започнахме сметката. Ето я:

Фабриците Ви платиха миналата година по 500 лева за тон цвекло. А какво се изкарва от него. Ето: един тон цвекло дава 150 кгр. захар. Тя се продава на пазара по 35-40 лв. една кгр. което прави 5250-6000 лв. от тон цвекло, което е плате-

но вам са по 500 лв., извадете по 5 лв. акции 1 кгр. захар, което прави 750 лв., а то ще рече фабриката получава доход от един тон цвекло 4750 лева.

Отрудений и онеправданий народе! Тая истинската сметка, а не оная, която Ви дават калаузите на захарните фабрики. И Ви питаме: правиме като искаме на Вас да се плати по 800 лв. тон цвекло? И ний знаем, че Вашия отговор е т. е. че ний не сме прави, но не защото тия 800 са много, а защото те се многа малко да заплашат Вашия труд, положен за това производство. Но тоя въпрос друг път ще пишем.

За сега ний сме искали фабриците да заплатят: 1) по 800 лв. на тон цвекло, 2) ако селото по-далеч от 3 ккм. от ж. п. гара, да заплащат 10 лв. на тон на всеки ккм. по-горе от 3 ккм. на всеки тон цвекло да дава фабриката и 2) захар безплатно и 4) всичката каша, която остава от цвеклото, да се връща за сметка на фабриците на гарите, на които е товарено цвеклото, като и вината каша бжде пресована, за да е по-трайна.

Ето още една сметка:

В България има 5 захарни фабрики. Те произвеждат 25000000 кгр. захар. Захар се вади от 3,750,000,000 кгр. цвекло. Един кгр. цвекло му искаме 0.80 лева, което дава 3,000,000,000 лева.

Ако се спечели борбата, което зависи само от вас и вашето съзнание, фабриците се ощетяват с 600,000,000 лева.

Както виждате, те могат да дадат само един милион, за да подкупят палатите между народа змий --- калаузите и техните факири --- вдъхновителите.

В заключение:

1) Калаузите на захарните фабрики не се слушат, защото техния глас е глас на злото.

2) Всека такава паднала морална личност отминете с презрение, защото личност е с продадена душа.

3) Само Сюзът е който се грижи за вас, само той е, който ще спре крадците, не крадят и змиите да не ви подмамват.

„Прочие, смърт на злото, което „змителите“ носят в селото!!!“

Сдружени земеделци, четете и разпространявайте вашия окръжен вестник „Земледелска Защита“ — защитник и пазител на интересите ви.